

Abstrakt (česky)

Být pyšný podle Augustina znamená aspirovat na pozici, která náleží Bohu. Tedy nepřipouštět si svou závislost na Bohu a špatně chápat svůj vztah k druhým. Ve své práci zkoumám prožitek toho, kdo se stává pyšným, v hříchu pýchy setrvává, a rovněž toho, kdo se pýchy zbavuje. Pýcha se u člověka zrodí v momentě, kdy o sobě začne uvažovat jako o zdroji vlastní dobroty. Hřích pýchy pak s sebou nese zkreslené představy o sobě a o světě a neschopnost reflektovat na svou bídu. Pýchu je možné si připustit a překonat až v momentě, kdy se u pyšného projeví v jednání. Jednání pyšného totiž dopadá jinak, než si pyšný představoval. V důsledku vede k jeho ponížení. Projevení pýchy v jednání a jeho důsledkům věnuji ve své práci nejvíce prostoru. Pro lepší porozumění tomuto procesu uvádím rozbor Augustinova výkladu tří biblických příběhů, v nichž podle Augustina dochází k projevení pýchy v jednání. Na něm se rovněž ukáže, že projev pýchy v jednání nemusí u pyšného nutně vést k odvržení pýchy.